

Ratunek Jeremiasza

***Werset kluczowy: Król rozkazał Ebed-Melechowi, Etiopczykowi, mówiąc: „Weź stąd trzydziestu mężczyzn i wyciągnijcie proroka Jeremiasza z lochu, zanim umrze”.
Jeremiasz 38:10***

***Wybrane fragmenty Pisma Świętego:
Jeremiasz 38:1-28***

Spośród wszystkich sług Bożych w całej historii ludzkości prorok Jeremiasz zajmuje wyjątkowo ważne miejsce. Zwróćmy uwagę na niezwykle charakter jego powołania do prorokowania, które nastąpiło, gdy był jeszcze bardzo młody. Jeremiasz napisał o tym wydarzeniu: „Wtedy skierowane zostało do mnie słowo Pana: Zanim ukształtowałem cię w łonie matki, znałem cię, zanim się urodziłeś, uświęciłem cię, ustanowiłem cię prorokiem dla narodów. Wtedy rzekłem: Ach, Panie Boże! Oto nie umiem mówić, bo jestem młodzieńcem. Ale Pan rzekł do mnie: Nie mów: Jestem młodzieńcem, bo

pójdiesz do wszystkich, do których cię poślę, i będziesz mówił wszystko, co ci nakazuję. Nie bój się ich twarzy, bo Ja jestem z tobą, aby cię wybawić, mówi Pan”. Jeremiasz 1:4-8

Możemy sobie dobrze wyobrazić, jak bardzo zmieniło to życie młodego Jeremiasza. W końcu Bóg przemówił do niego bezpośrednio! Co więcej, zostało mu objawione, że Bóg znał go jeszcze przed jego narodzinami. Jeszcze bardziej Jeremiasza zadziwiło prawdopodobnie to, że został uświęcony przez Boga jeszcze przed narodzinami i przeznaczony do bycia prorokiem dla wszystkich narodów. Być może Jeremiasz był oszołomiony tą wiadomością. Być może zastanawiał się, jak wola Boża zostanie lub nawet może zostać spełniona. Wszystkie wątpliwości wydają się zostać rozwiązane, gdy Bóg obdarzył go mocą. Czytamy: „Wtedy Pan wyciągnął rękę i dotknął moich ust, i rzekł do mnie: Oto kładę moje słowa w twoich ustach. Oto dzisiaj ustanawiam cię nad narodami i królestwami, abyś wrywał i burzył, niszczył i obalał, budował i sadził” (wersety 9-10). Umocniony tymi niezwykłymi obietnicami Jeremiasz rozpoczął swoją służbę, nieustraszenie i wiernie głosząc słowo Boże Izraelowi, Judzie i narodom.

W czasach Sedekiasza, ostatniego króla Judy, proroctwa Jeremiasza zostały odrzucone przez

przywódców Judy. Prorok odważnie powiedział Sedekiaszowi i jego namiestnikom, aby pogodzili się z faktem, że Bóg zamierza położyć kres ich panowaniu. Jerozolima zostanie zniszczona. Ich jedyną szansą na przetrwanie było zaakceptowanie faktu, że inwazja Babilonu i podbój Jerozolimy były karą Bożą za ich uparte nieposłuszeństwo. Jeśli zgodziliby się na wolę Boga, ich życie zostałoby oszczędzone. Zamiast tego namiestnicy Sedekiasza nalegali, aby Jeremiasz został uwięziony w opuszczonej cysternie. Twierdzili, że Jeremiasz osłabia wolę ludu, co jest aktem zdrady. Cysterna, do której został opuszczony Jeremiasz, była pełna błotnistej gliny (Jeremiasz 38:1-6). Możemy sobie wyobrazić wewnętrzne zmagania wiary, których doświadczał. Czy miał tam umrzeć? Czy Bóg go opuścił?

Być może Jeremiasz rozmyślał nad Psalmem 40. „Cierpliwie czekałem na Pana, a On się do mnie zwrócił i wysłuchał moje wołanie. Wyciągnął mnie z okropnej otchłani, z błotnistej gliny, postawił moje stopy na skale i utwierdził moje kroki” (Psalm 40:1-2).

Wierzymy, że Bóg nadal wybawia swój lud z sytuacji „błotnistej gliny”. Przykład wierności i zaufania Jeremiasza nadal inspirowa lud Pana. „Bóg jest dla

nas ucieczką i siłą, pomocą w trudnościach zawsze gotową. Dlatego nie będziemy się lękać”. Psalm 46:1,2